Flickr_albumid=72157632166020548

Šovasar salīdzinoši daudzas mūsu draudzes sievietes piedalījās SKA organizētajā nometnē Siguldā, un visām patika gan nometnē piedzīvotais, gan arī kopīgais ceļš līdz Siguldai un atpakaļ autobusā kopā ar ceļabiedrēm no Kuldīgas un Skrundas. Tāpēc gribējās kopā aizbraukt vēl kaut kur, un pēc domu apmaiņas vienojāmies par ekskursiju uz Dundagu, pa ceļam piestājot Pācē.

Ekskursijas dienas rīts atnāca lietains, tomēr tas nevienu nenobiedēja, autobusā valdīja omulīga gaisotne un sarunas, kamēr acis priecēja pēdējās zeltainās lapas ceļmalas bērzos. Nemanot paskrēja laiks un bija klāt Pāce – mūsu pirmais pieturas punkts. Mūs sagaidīja Pāces vilnas pārstrādes ceha vadītāja Rudīte un iepazīstināja gan ar ceha vēsturi, gan šodienu. Varējām izsekot, kā no netīras vilnas blāķa pamazām top skaista, kvalitatīva dzija, kas turpat tiek arī krāsota visās varavīksnes krāsās. Bijām pārsteigtas, ka Pāce palikusi vienīgā vieta Latvijā, kur šis process notiek pilnībā – tā sakot, no A līdz Z. Nobeigumā ne viena vien izmantoja iespēju par lētāku naudiņu iegādāties skaisto dziju no ražotāja, lai tiktu pie pašu adītiem vēl skaistākiem darinājumiem.

Tālāk mūsu ceļš veda uz Dundagas baptistu baznīcu, kur mūs sagaidīja māsu pulciņa vadītāja Sanita un laipni izrādīja baznīcu, kā arī pastāstīja par draudzes dzīvi un māsu kalpošanu šajā Kurzemes vietā. Lai arī draudzīte Dundagā ir neliela, tomēr aktīva un gaismu nesoša savā apkaimē, par ko slava Dievam. Pēc kopīgi dziedātas dziesmas un lūgšanas devāmies tālāk – uz Dundagas pili. To mums bija iespēja iepazīt no pagrabstāva līdz pat bēniņiem, atskatoties pagātnē un aplūkojot arī dažādās izstādes, kas iekārtotas pilī. Interesantas idejas rokdarbiem smēlāmies no Dundagas mākslas skolas audzēkņu darinājumiem, kas izcēlās ar izdomu un rūpīgu darbu. Pilī varējām arī nogaršot vietējās pienotavas ražotos dažnedažādos sierus un jogurtus, ko atzinām par lieliskiem, tāpēc daudzas pārvedām saviem mīļajiem kā ciemkukuli no šī brauciena.

Tā bija skaista diena, kopjot savstarpēju sadraudzību un uzzinot ko jaunu par Kurzemes interesantajām vietām un cilvēkiem. Ticam un ceram, ka tas nebija mūsu pēdējais kopīgais brauciens, bet nākamgad brauksim atkal.

Ingrīda Mieze